

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 134.

Tolvte Session.

37te Møde.

Lørdagen den 17de Novbr. Kl. 12.

(Fortsat)

Fallefen: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, mine Herrer, har allerede udtalt, hvad jeg vilde sige om det af mig stillede Endringsforslag; da jeg imidlertid har faaet Ordet, skal jeg tillade mig at gjøre en factisk Bemærkning til, hvad den ærede Taler hittede angaaende det ældre Mandskab, der var blevet tilbage efter Krigens Tid. Jeg har selv som Reconvalescent efter den egentlige Krig en kort Tid bestyret det Krigsdepot, som laae i Åsens. Saa snart Freden var sluttet, kom der Ordre til, at Depotet skulde neblægges; den større Deel af Mandskabet, nemlig alt det ældre, blev strax permitteret, og kun et ganske ringe Antal, jeg troer 20 eller 25 Mand, blev tilbage, fordi et saadant Depot ikke kan marschere hjem samme Dag, som Ordren kommer, da det indeholder Millioner af Patroner, Masser af Vogne og en Mængde Ting, der skulle indskibes. Indskibningen fandt Sted, hvis jeg ikke feiler, i Løbet af Februar eller Marts, og efter den Tid var der intet Mandskab tilbage. Som bekjendt havde vi endnu Slag det foregaaende Aar i October Maaned, det kan altsaa ikke siges, at det varede saa overordentlig længe med Hjemmitteringen, da den skete 4 eller 5 Maaneder efter Krigens Ophør. — Jeg maa tillige tillade mig at fremhæve for den ærede Taler, at naar han troer, at ældre Mandskab har været indkaldt i den senere Tid,

saa er han i Vilfarelse. I de sidste 7 Aar, det kan jeg sige med fuldkommen Visshed, har der ikke været indkaldt en eneste Mand af det 5-aarige Mandskab; det forholdes sig saaledes, jeg udtaler det med Bestemthed, thi min ærede Ven og Modstander her ved Siden af (Røge), der er Abstrivningschef, har udtrykkelig sagt mig, at i den Tid han har haft sit Embede — han har fungeret i 7 Aar — har ikke en eneste Mand af dette Mandskab været indkaldt, og fra andre Sider er det mig sagt, at der siden Krigens Tid, det vil altsaa sige siden Begyndelsen af 1851, ikke har været gjort Brug af den Ret, som Krigsministeren efter den nuværende Børnepligtslov har til at kunne indkalde det femaarige Mandskab een Gang til Døvelse. Jeg troer derfor, at det ærede Medlem virkelig gjør Krigsministeren uret, naar han siger, at disse Indkaldelser have fundet Sted, og naar han saa stærkt urgerer den Vilkaarlighed, som Mandskabet er underkastet fra Krigsbestyrelsens Side. (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet). [Jeg vil foreløbig slutte og høre, hvad det ærede Medlem har at sige.

Tscherning: Jeg har ikke sagt, at Krigsministeren har misbrugt den Magt, han har, men jeg har sagt, at det ligger i Magtens Natur at kunne anvendes med Vilkaarlighed, thi Grændsen er ikke opstillet — og det troer jeg Enhver maa billige. Som mere man maa erkjende, at Intet af det her omhandlede Mandskab har været brugt i en lang Aarvække, desto mindre indgribende er jo den Foranstaltning, jeg har foreslaaet. Jeg har endogsaa hele Tiden sagt, at jeg holdt den fast, for